

Tömörkény Községi Önkormányzat Képviselő-testületének

4/2011. (I. 28.) önkormányzati rendelete

a helyi iparűzési adó fizetési rendjéről

Tömörkény Községi Önkormányzat Képviselő-testülete a helyi adókról szóló, többször módosított 1990. évi C. törvény 1. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a helyi iparűzési adójának fizetési rendjét az alábbiak szerint szabályozza:

I. HELYI IPARŰZÉSI ADÓ

Az adókötelezettség, az adó alanya

1. §

- (1) Adóköteles a Tömörkény Községi Önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparűzési tevékenység).
- (2) Az adó alanya a vállalkozó.
- (3) E rendelet szempontjából vállalkozó: a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző
  - a) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,
  - b) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600.000,- Ft-ot meghaladja,
  - c) a jogi személy, ideértve azt is, ha felszámolás alatt vagy végelszámolás alatt áll,
  - d) egyéb szervezet, ideértve azt is, ha az felszámolás alatt vagy végelszámolás alatt áll.

2. §

Adóköteles iparűzési tevékenység: a vállalkozó e minőségben végzett nyereség-, illetőleg jövedelemszerzésre irányuló tevékenysége.

Az állandó és ideiglenes jelleggel végzett iparűzési tevékenység

3. §

- (1) A vállalkozó állandó jellegű iparűzési tevékenységet végez az önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja.
- (2) Ideiglenes jellegű az iparűzési tevékenység, ha az önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó
  - a) építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot. Ha a tevékenység folytatásának időtartama a 180 napot meghaladja, akkor a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül,
  - b) bármely – a b) pontba nem sorolható – tevékenysége, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve, ha egyetlen önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel.

Az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

4. §

- (1) Az adókötelezettség az iparüzési tevékenység megkezdésének napjával keletkezik és a tevékenység megszüntetésének napjával szűnik meg.
- (2) Az önkormányzat illetékességi területén ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén a tevékenység végzésének időtartama az irányadó az adókötelezettség időbeni terjedelmére.

Az adó alapja

5. §

- (1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások értékével, az anyagköltséggel. Mentés az adóalapnak az a része - legfeljebb azonban az adóalap 90%-a -, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik, feltéve, ha azt a telephely szerinti állam önkormányzatának fizetendő, a vállalkozási tevékenységet terhelő adó terheli.
- (2) Ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, akkor az adó alapját - a tevékenység sajátosságaira leginkább jellemzően - a vállalkozónak kell a mellékletben meghatározottak szerint megosztania.
- (3) Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetében az adót a tevékenység végzésének naptári napjai alapján kell megállapítani. Minden megkezdett nap egy napnak számít.

6. §

- (1) A Htv. 39. § (1) bekezdésétől eltérően
  - a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint, az adóévben átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó,
  - b) a Htv. 52. § 26. pont a)-d) pontja szerinti más vállalkozó, feltéve, hogy nettó árbevétele az adóévet megelőző adóévben - 12 hónapnál rövidebb adóévet megelőző adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan nem haladta meg a 4 millió forintot, illetve a tevékenységét adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévben - időarányosan - a 4 millió forintot várhatóan nem haladja meg,az adó alapját a (2), illetőleg a (3) bekezdésben foglaltak szerint - figyelemmel a (4) és (5) bekezdésre - is megállapíthatja.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alapjának 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti - e tevékenységből származó - bevételének 80 százaléka.
- (3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a nettó árbevételének 80 százaléka.
- (4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, vagy az (1) bekezdés b) pontjában említett vállalkozó az adóévben - időarányosan - 4 millió forintot meghaladó nettó árbevételt ért el, akkor az adó alapját - az adóév egészére - a Htv. 39. § (1) bekezdése szerint kell megállapítani. Ha az (1) bekezdés a) pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 4 millió forintot nem haladja meg, az iparüzési adójának alapját ebben az adóévben a (3) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.

- (5) Az adó alapjának (2) vagy (3) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést az adóévet megelőző adóévről szóló bevallással egyidejűleg, a tevékenységét év közben kezdő vállalkozó, illetve ha az önkormányzat az adót év közben vezeti be, akkor az adókötelezettség keletkezését, illetve az önkormányzat adót bevezető rendeletének hatálybalépését követő 15 napon belül kell megtenni az adóhatósághoz.

7. §

- (1) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – az 5. § (1) bekezdésben, vagy a 6. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50 %-ában is megállapíthatja.
- (2) Az adóalapjának az (1) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést a 6. § (5) bekezdése szerint kell megtenni.
- (3) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévére az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére az 5. § (1) bekezdése vagy a 6. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 6. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.
- (4) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor
- a) köteles azt 15 napon belül bejelenteni az önkormányzati adóhatóságnak, s ezzel egyidejűleg a naptári év hátralévő részére bejelentést tenni a várható adó összegéről. A bejelentett várható adó összege alapján az adóhatóság megállapítja az adóelőleg összegét;
  - b) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.

A foglalkozás növeléséhez kapcsolódó adóalap-mentesség

8. §

- (1) Az 5. § (1) bekezdés szerinti adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett – főben kifejezett – növekménye után 1 millió forint/fő összeggel.
- (2) Az átlagos statisztikai állományi létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegy pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként a statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba.
- (3) Az adóévben jogelőd nélkül alakult vállalkozó – magánszemély vállalkozónál vállalkozónak az adóévet megelőző két adóév egyikében sem minősülő vállalkozó – esetén az előző adóévi statisztikai állományi létszámnak nulla főt kell tekinteni. Az adóévben átalakulással létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző adóév statisztikai állományi létszámának a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámát kell tekinteni. Az adóévben szétválással (különválás, kiválás) létrejött vállalkozók esetén az adóévet megelőző adóév számított statisztikai állományi létszámának a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámának olyan arányával számított összegét kell tekinteni, amilyen arányt a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonszerkezetében külön-külön feltüntetett vagyonszerkezet képvisel a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonszerkezetében

szereplő együttes vagyonértékben. Az adóévben egyesüléssel (összeolvadás, beolvadás) létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző év statisztikai állományi létszámának az egyesülés előtt meglévő jogelőd vállalkozók együttes statisztikai állományi létszámát kell tekinteni.

- (4) Az adóalap-mentesség az adóévet követően az adóévről szóló bevallásban vehető igénybe.
- (5) Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5 %-ot meghaladó mértékben csökken, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével a Htv. 39. §-ának (1) bekezdése szerinti adóalapot meg kell növelni.

Az adó mértéke

9. §

- (1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó évi mértéke az adóalap 2 %-a.
- (2) Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adóátalány naptári naponként 800 forint.
- (3) A székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően - a (4) bekezdésben meghatározott módon - levonható az ideiglenes jellegű tevékenység után az adóévben megfizetett adó.
- (4) Az ideiglenes tevékenység után megfizetett adó a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és az egyes [székhely, illetve telephely(ek) szerinti] önkormányzatokhoz kimutatott törvényi adóalapok arányában vonható le.

III. AZ ADÓELŐLEG MEGÁLLAPÍTÁSA ÉS AZ ADÓ MEGFIZETÉSE

10. §

- (1) A vállalkozó - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - a helyi iparüzési adóra adóelőleget köteles fizetni.
- (2) Az adóelőleg összege
  - a) ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, az adóévet megelőző adóév adójának megfelelő összeg;
  - b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor a megelőző adóév adójának az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján adóévre számított összege;
  - c) az adóköteles tevékenységét az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő vállalkozónál, vagy ha az önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be, az adóévre bejelentett várható adó összege.
- (3) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, az előleg összegét ennek figyelembevételével kell megállapítani.
- (4) Nem köteles adóelőleget fizetni az előtársaság, továbbá az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozó, az adókötelezettség keletkezésének adóévében. Nem alkalmazható ez a rendelkezés a már működő, de az önkormányzat illetékességi területén első ízben adóköteles tevékenységet kezdő vállalkozó esetében.
- (5) Az adóhatóság a fizetendő adóelőleg mértékét az éves adóbevallás, illetve a várható adó bejelentése alapján fizetési meghagyásban közli.
- (6) Az adóévben az adóévre vonatkozó fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig a (2) bekezdés a)-b) pontjában említett vállalkozó az adóelőlegét az előző fizetési meghagyás alapján fizeti.

11. §

- (1) A magánszemély terhére az adóhatóság által megállapított adó évi két részletben fizethető meg.
- (2) Az adóelőleg és az adó megfizetésének esedékességét az adózás rendjéről szóló törvény állapítja meg.
- (3) Ha az esedékesség időpontjáig az adókiivetés nem történt meg, akkor az adófizetést az önkormányzat által meghatározott módon és időben kell teljesíteni.
- (4) Az önkormányzati adóhatóság készpénzfizetést nem fogad el.

IV. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. §

- (1) Jelen rendeletben nem szabályozott kérdésekben a Helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény, és az Adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. Törvény rendelkezései az irányadók.
- (2) E rendelet 2011. január 29. napján lép hatályba.
- (3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti Tömörkény Községi Önkormányzat Képviselő-testületének 18/2001. (XII. 13.), 15/2002. (XII. 5.), 21/2003. (XII. 15.), 23/2004. (XII. 19.), 15/2005. (XI. 2.), 18/2005. (XII. 14.), 18/2007. (XII. 13.) Ökt. számú és a 19/2009. (XII. 16.) önkormányzati rendelete.

Bánfi Sándor
Polgármester

dr. Csányi Imre
jegyző

Záradék: a rendelet kihirdetve 2011. január 28. napján.

dr. Csányi Imre
jegyző

A helyi iparüzési adó alapjának megosztása:

1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az iparüzési adóalapja (a továbbiakban: adóalap) nem haladta meg a 100 millió forintot, a következő 1.1., 1.2. vagy 2.1. pont szerinti adóalap-megosztási módszer valamelyikét köteles alkalmazni.

1.1. Személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszere

A székhely, telephely(ek) szerinti településekhez (a továbbiakban együtt: települések) tartozó foglalkoztatottak - ideértve a magánszemély vállalkozó [52. § 26. a)-d) pont] esetében önmagát is - után a tárgyévben elszámolt személyi jellegű ráfordítások arányában osztható meg az adóalap. Személyi jellegű ráfordításnak a melléklet alkalmazásában az tekintendő, amit a számvitelről szóló törvény annak minősít, és a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségként elszámolható. A magánszemély vállalkozó esetében az önmaga után elszámolt személyi jellegű ráfordítás címén - az említett törvényekben foglaltaktól függetlenül - 500 000 Ft-ot kell figyelembe venni. A településen kívül változó munkahelyen foglalkoztatott személyek esetében a ráfordítást annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezen személyek tényleges irányítása történik.

A részletszámítás a következő:

- a) A vállalkozó összes személyi jellegű ráfordításának összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső személyi jellegű ráfordítások százalékos arányát.
- b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

1.2. Eszközérték arányos megosztás módszere:

A településekhez tartozó, az adóév folyamán a vállalkozási tevékenységhez használt tárgyi eszközök eszközértékének együttes összege arányában kell az adóalapot megosztani. Tárgyi eszköz mindaz a saját tulajdonú, bérelt, lízingelt eszköz, amely a számvitelről szóló törvény szerint tárgyi eszköz lehet. A 100 ezer forint beszerzési érték alatti tárgyi eszközöket - a használat idejétől függetlenül - csak az aktiválás évében és az azt követő adóévben kell figyelembe venni. A tárgyi eszköz értéke (eszközérték) a tárgyi eszköznek az e melléklet szerint figyelembe veendő értéke.

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény, illetőleg a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozó egyrészt az említett törvények rendelkezései szerint az adóévben elszámolható értékcsökkenési leírás, a költségként elszámolható bérleti díj, lízing díj összegét veheti eszközérték címén figyelembe, ezen túlmenően azon egyébként a vállalkozás tevékenységéhez használt tárgyi eszközök után, amelyek a költségek között nem szerepelhetnek

- termőföld esetében aranykoronánként 500 forintot;
- telek esetében a beszerzési érték 2%-át

kell eszközértéknek tekinteni.

Ha az eszközérték az előbbiek szerint nem állapítható meg, akkor a számviteli törvény szerinti ingatlanok esetén a beszerzési érték 2%-a, egyéb eszközök esetén a beszerzési érték 10%-a tekintendő eszközértéknek. Ha a nyilvántartásokból a beszerzési érték nem állapítható meg, akkor beszerzési értéknek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint megállapított piaci érték tekintendő.

A településen kívül változó munkahelyen hasznosított tárgyi eszközök esetében az eszközértéket annál a településnél kell figyelembe venni, ahol ezek működtetésének tényleges irányítása történik, illetőleg - járműveknél - ahol azt jellemzően tárolják.

A részletszámítás a következő:

- a) A vállalkozó összes eszközértékének összegét 100%-nak véve, meg kell állapítani az egyes településekre eső eszközértékek százalékos arányát.
- b) A vállalkozó adóalapjának olyan százaléka tartozik az egyes településekhez, amilyen arányt az a) pont szerint megállapított százalék képvisel.

- 2.1. Az a vállalkozó, akinek a tárgyévet megelőző teljes adóévben az adóalapja meghaladta a 100 millió forintot, köteles a következő adóalap megosztási módszert alkalmazni.

Az adóalap olyan hányadát kell a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével (1.1. pont) megosztani, amilyen arányt a személyi jellegű ráfordítások összege képvisel a személyi jellegű ráfordítás és eszközérték együttes összegén belül. A fennmaradó adóalap-részre az eszközérték arányos megosztás módszerét (1.2. pont) kell alkalmazni.

A részletszámítás a következő:

- a) Az adóalapot két részre - személyi jellegű ráfordítás arányos megosztás módszerével megosztandó és eszközérték arányos megosztás módszerével megosztandó részre - kell osztani. A személyi jellegű ráfordítással arányos megosztás módszerével megosztandó adóalap-rész megállapítása az alábbi képlet szerint történik:

$$AH = \frac{VAa}{VAa+VAb}$$

ahol

= az 1.1. pont szerinti összes személyi jellegű ráfordítás összege

VAa

= az 1.2. pont szerinti összes eszközérték összege

VAb

AH = a VAa és VAb együttes összegén belül a VAa hányada.

Az adóalapnak az AH százalékban kifejezett hányadát a személyi jellegű ráfordítás arányában kell a települések között megosztani, az adóalapnak a fennmaradó részét pedig eszközérték arányosan kell a települések között megosztani.

- b) Az adott településre eső adóalap egyenlő az adott településre a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap, valamint az eszközérték arányos megosztási módszerrel kiszámított rész-adóalap együttes összegével.

2.2. A villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemleges szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyese, továbbá a földgázelosztásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes végső fogyasztó részére történő villamos energia, földgáz értékesítése, illetve villamos energia vagy földgáz elosztása esetén – a melléklet 1. és 2.1. pontjában foglaltaktól eltérően - a helyi iparüzési adó alapját [39. § (1) bek.]:

- a) egyetemes vagy közüzemi szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén az önkormányzat illetékességi területén végső fogyasztó részére eladott villamos energia vagy földgáz értékesítéséből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt arányában,

- b) villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztó számára továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége és az összes, végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyisége arányában kell megosztani a székhely, telephely szerinti önkormányzatok között.

3. Az egyes településekre eső adóalapok együttes összege egyenlő a vállalkozó adóalapjának összegével.

4. Az adóelőleg számításánál ugyanazt a módszert kell alkalmazni, mint az adó számításánál.

5. Az adóalap-megosztásra vonatkozó számításokat - a kerekítés általános szabályai alapulvételével - hat tizedesjegy pontossággal kell elvégezni.

6. A megosztás módszerét, az adóelőleg és adó számításának menetét a vállalkozónak - az adóhatóságok (állami, önkormányzati) által ellenőrizhető módon - írásban rögzítenie kell.

7. Az 1.1, 1.2, 2.1 pontok szerinti megosztási módszerek közül nem lehet azt alkalmazni, amelyik a székhely vagy valamelyik telephely szerinti település esetén nulla forint települési adóalapot eredményezne.